pupilli ex re certa inſtituta per ius accuſatoris ⁊ ƺ agnouiſ
ſet aut ſui heres eēt nō ꝓpterea cōfirmate eēnt dicte tabu-
le que euacuate ſunt funditus ex eo qꝛ pupillus patre uiuo
deceſſit ƺ ſi mortuus fuiſſet ſufficiſſet poſtea ſola exiſtentia
ſuitatis qō agnitio fcā per aliū quantūcunqꝫ extraneū ut p̄
dixi certū eſt eni teſtatorē ad ſubſtitutū pupillo tam ſuā quā
ſui pupilli hereditatē uoluiſſe decurrere ⁊ alia uniuerſa ſua
bona impuberis ut.d.l.centurio ⁊.l.in pupillari.e.ti.mul-
to igiť fortius vꝫ uoluiſſe decurrere hereditatē ſui teſtōris
tn̄ qui enim uult utrūqꝫ uult ⁊ alterū ut.d.l.tractabať. Nō
ergo dico ſubſtitutionē pupillarē in fideicōmiſſariā conuer
ti ut ſit fideicōmiſſariū ut ex ſecundis tabulis debeať ut di
xi ſed ex tabulis paternis que quantū ad pupillarem ſubſti
tutionem euacuate ſunt eo qō bar.uiuo patre deceſſit ſiue
igiť dicamus dcām ſubſtōem pupillarem ꝓut euentu facta
eſt non euacuari quantum ad ſpem tacite uul.ſufficit hoſpi
tali ut eam habeat iure directo.ſ.ſpes natiuitatis alicuiꝰ po
ſthumi non defuit duduꝫ ante mortē teſtantis ſm̄ bar.ſiue
dicamus non euacuari tacitam uulgarē comprehenſam in
pupillari facta bartholameo prout dicunt glo. ⁊ ſequaces
earum ſimilr̄ ſufficit hoſpitali ut habeat iure directo ſiue di
camus propter clauſulam codicillarē hoſpitale ſubſtitutum
īpuberi per fideicōmiſſarium a patre relictū hereditateꝫ ha
biturum non eſt vis cum ſm̄ uerā opi.approbatā de relict̄
ad pias cauſas treb. ⁊ fal.non detrahiť ut nō.in auten.ſi
mulier ⁊ in autē.ƺ cum teſtōr.C.ad.l.fal.per cano.uero d̄
teſta.c.cū raynutius cōcludendo igiť dico dictum hoſpitali
ſubſtitutū ad dcām hereditatē inuitari ⁊ ex quocunqꝫ capi
te inuiteť non eſt uis cum ex quolibet capite ſit hereditatē
inſolidum habiturus ⁊ ita ut ſuperius ſcriptū eſt dico ⁊ cō
ſulo ego angelus de puſio utriuſqꝫ iuris doc. xlij

Materia vnius compromiſſi

Prrecta Fuit quedā petitio vꝫ co
ram vobis nobili ⁊ ſapi
enti uiro dn̄o Jacobo iudice cauſaruꝫ ciuiliū
cōis peruſij in ⁊ pro porta ſci angeli ſpecia-
liter deputato per pn̄tem dn̄m ptātem ciuita-
tis puſij agit narrat ⁊ in iure proponit uannes cecoli de pu
ſio dcē porte ⁊ porte ſcē fortunati actor ⁊ actorio noīe ua-
nitelli de porta ſci angeli ⁊ porte ſci fortunati curatoris do
mine magdalene filie legitime ⁊ naturalis ac etiā heredis
ſeu ſucceſſoris quondā Joānīſantonij blaſij de peruſio dcē
porte ⁊ porte ſci martini de uiridario ꝫ ⁊ aduerſus phili-
pum antonij blaſij p̄dicti que ſe dicit heredē dci Jo. ⁊ con
tra oēm pſonam pro dicto philippo corā uobis legitime in
teruenientē necnō cōtra oēm aliū perſonā que ſe uellet he
redem dicere dci Jo.uel pro eius herede rn̄dere dicens di
ctus uannes dcō noīe ꝙ dicta dn̄a magdalena fuit ⁊ eſt fi
lia ac ēt heres ab inteſtato dci oliꝫ Jo.patris ſui quare pe
tit dcūs uannes actorio noīe quo ſupra p̄ vos ⁊ ueſtrū offi
cium pronūciari decerni ⁊ declarari dcām dn̄am magdale
nā fuiſſe ⁊ heredem eſſe ſiue ſucceſſorē dci quondam Joā
nis patris ſui ⁊ hereditatē dci quondam Joannis ſui pa-
tris ad eam pertinere ⁊ ptinuiſſe tanqꝫ ad heredē dci Jo.
ſui patris legitimi ⁊ naturalis ⁊ predicta per vos ſibi dcō
nomine fieri petit oīmodo uia iure et forma quibus meliꝰ
fieri pōt ⁊ in predictis dcm̄ philippum ⁊ oēm aliā perſo-
nam in hoc iudicio interuenientē ⁊ interuenire uolentem
per uos ⁊ ueſtram ſn̄iam dcē pupille ⁊ dcō curatori ⁊ dcō
actori dcis nominibus per uos ⁊ ueſtram ſn̄iam finalr̄ cō-
demnari cum dānis ⁊ expenſis factis ⁊ faciendis uſqꝫ ad
finem cauſe ſaluo eidem noīe quo.s.iure adeundi ⁊ minu
endi vſqꝫ ad fi.cauſe ⁊ ꝙ de ⁊ ſuper cōtentis in dcā peti-
tione ſolūmodo ⁊ dūtaxat fuit fcm̄ compromiſſuꝫ infraſcri
ptos arbitros vꝫ lau. ⁊ guil.qui arbitri tullerunt laudum ⁊
laudauerunt dictam dn̄am magdalenā non fuiſſe nec eē he
redem nec ſucceſſorē dci olim Jo.ſui patris ⁊ hereditateꝫ
dci quondam Jo.ſui patris ad eam nō ptinuiſſe nec perti-
tinere obſtante ſtatuto ⁊ ordinamento cōis peruſij ⁊ teſta
mento olim antonij aui paterni contra dcē domine magda
lene ⁊ dictum philippum abſoluimus a dicta petitione ⁊
conſequentis in ea. Et predicta laudauerunt ⁊ dixerunt
ſi ⁊ inquantum dictus philippus dederit ⁊ ſoluerit di-
cte domine magdalene centum ⁊ ſi ⁊ inquantum dictus
philippus ſoluere ceſſauerit ⁊ non ſolueret quantitatem
predictam prout ſuperius eſt expreſſum ex tūc ꝓut ex nunc
⁊ ex nūc prout ex tūc laudauerunt ⁊ ſententiauerūt dictaꝫ
dominā magdalenā fuiſſe ⁊ eſſe heredē ſeu ſucceſſorē dicti
olim Jo.ſui patris ad eam ptinere ⁊ pertinuiſſe tanquam
heredē olim dicti Jo.ſui patris legitimi ⁊ naturalis ſecun-
dum formā dicte petitionis. Modo queriť nunquid di
cti arbitrij potuerūt laudare prout contineť in dicto laudo
⁊ nunquid dictū laudū ualeat quo ad omnia que cōtineń
in eo ⁊ ſi nō valet quoad omnia queriť quoad que valet ⁊
dubiū fecit inter alia quia arbitri uideń functi eoꝝ officio
dum priuāt dictā dn̄am ſucceſſione predicta ⁊ ideo dum in
alia parte laudi ſub modo ſeu cū cōditione declararūt ipſaꝫ
eſſe heredem compromiſſum ⁊ ſic nūquid ex predictis vel
alijs rationibus dictum laudum poſſit infringi vel iuri-
bus ſubſiſtat.

Rout Patet in themate cōpromiſſuꝫ
factū in arbitros ⁊ arbitratores
fuit limitatū ⁊ factū ſolū ſuper libello ꝓducto i
quo concludebať ſolū ꝓnunciari dictam mag-
dalenā fore ſui patris heredē ⁊ hoc ſolum vertebať in lite
an eſſet heres vel nō ⁊ ſup hoc tantū arbitri fuerūt aſſum
pti nō autē ſup dependētibus coherētibus cōnexis aut peni
tus extraneis ſolū ergo quod dicti arbitri pronūciare po-
tuerūt.ſ.ipſam magdalenā eſſe vel nō eſſe heredē extra id
aūt nihil.ff.de arbi.l.nō diſtinguemus.§.de officio ⁊.§.fi.
ibi nihil extra cōpromiſſum facere pōt ⁊c.vnde nec ſup pe
na arbitri ſtatuūt vt.l.quid tamen.§.fi.e.ti.extra eo.c.cū di
lectus ⁊ hec fuit ſentētia pape vt refert ſpec.e.ti.§.ſequiť
ver.ſed an de pena vel intereſſe p̄ Jo.an.plene in.d.c.cuꝫ
dilectus ſuper glo.ij. Non igiť videntur potuiſſe arbitrari
quicquam vel laudare de ſoluēdo pecuniā dicte magdale-
ne quia hoc nō erat in lite ⁊ hoc tenerūt quidā vt infra di-
cam pro hoc quia dicti arbitri laudarūt dictā magdalenam
nō fuiſſe nec eſſe heredē patris eius. Omiſſis igiť verbis
predictis in mediate adeo ſunt eoꝝ officio functi quod ni-
hil poſt illa verba adere poſſunt nec detrahere ſicut nec iu
dices ordinarij aut delegati poſt illud verbū cōdemno vel
abſoluo vel equipolens quicqꝫ dicere aut detrahere poſſūt
etiam in modificationis modū vt nō.bar.ff.de re iudi.l.iu-
dex poſtea ⁊ per eundē.ff.de pen̄.l.moris in fi. ⁊ in.l.i.ff.
ad turp. Pro hoc qꝛ eo ipſo ꝙ arbitri declarāt dictā mag-
dalenā nō fuiſſe nec eſſe heredē neceſſario ꝓnunciauerunt
aliū eſſe ſi eſſe poterat licet nō hunc uel illū ut.ff.de iu.iur.
l.ſed ⁊ ſi poſſeſſori in prin.coniūc.§.fi.quencunqꝫ ergo di
camus heredem in ppetuum heres eſt ut.l.ſi fine.§.ſed ꝙ
pāp.ff.de mino.unde p̄ ſententiā alius effici heres nō pōt
⁊ ille deſinere quia nō.l.xij.taber.nec ex teſtamēto quod iu
re factū appareat ergo ⁊c.ff.de peti.here.l.i.nec iuenio ali
um heredē eſſe poſſe magdalena remota niſi eius aduerſa-
rium litigantē ad quem ex teſtamēto hereditas confluebat.
Coadiuuanť predicta quia dicta magdalena p̄ laudum
arbitroꝝ primo priuata eſt hereditate paterna p̄ cōſequēs
tacite aduerſario applicata quia ſe dicit heredem ex teſta-
mēto predicto. Si igiť ex cōtumacia eiuſdē nō ſoluētis i ter
mino pecunias in laudo declaratas eidem hereditas aufe-
retur ⁊ in ipſam dominā magdalenam iam priuatā tranſ-
fertur iſtud nō eſt niſi in contumaciā pene inducte per di-
ctum laudum arbitratorem. C.de hijs que pe.no.l.una.
Sed ſuper pena de qua nō extitit compromiſſum in eos
laudare nō potuerūt ut dixi ergo talis penalis adiectio nul
lius momenti. Pro hac etiam parte facit quia dicti arbitri
laudantes reduxerūt ⁊ reducere uoluerūt extremum tem-
pus more in ceſſatione ſolutionis cōmiſſe ad tēpus retro la
ti laudi ⁊ ante ipſum laudum hoc autē nō potuerūt ſm̄ ne
ceſſitatē ex quo primitius priuauerunt dictā magdalenā ſm̄
autē fictionē temporis trāſlatiuam nō uideť ꝙ potuerunt
quia fictionem nō inducit homo ſed lex ciuilis aut iuꝛ.gen̄.
⁊ ſiue ſit fictio iductiua ſiue trāſlatiua cauſari debet ab ali-
qua equitate ſufficiēti ut.ff.de cap. ⁊ poſtlimini.l.poſtlimi-
nium in prin.unde ceſſante equitate ceſſat ⁊ fictio.ff.ō ſta.
ho.l.qui in utero que equitatis aūt hic uerſari potuit eſto
ꝙ poſſint per eoꝝ laudum fictionem inducere ꝙ illa que p̄
uata eſt hereditate primitus ſolum ob cōtumaciā nō ſoluē-
do efficiatur heres ⁊ retro certe nulla uideť ſubſiſtere ⁊ ſi
retro eam nō fingimus ſed ſolum in puncto ceſſationis ⁊
more in ſoluendo cōtracte hoc eſt impoſſibile quia aliū in
uenit heredē ut.l.ſi ut certo.§.ſi duobus uehiculum.ff.cō-
mo. ⁊ ſic ratione impoſſibilitatis indicta parte uideť lau-
dum nullum. In contrarium quod dictum laudū teneat
probať quia arbitratoꝛ aſſumptus ſuper una re quaꝫ actoꝛ
ad ſe pertinere dicit nō ſolum ſuper una re pronūciare pōt
imo